

NARYBIĆ (5) *vb pf*

a *jasne*.

inf narybić (1). ◇ *fut* 2 sg narybisz (2). ◇ 3 sg narybi. ◇ [*praet* 3 sg m narybił.] ◇ *imp* 2 sg naryb (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *Napełnić rybami* (4) :

narybić czym (2): SZczukámi iáko raz nimi nárybiłz/ Tedy lye óny poŝpolicie rády trá. *Strum Q*; Vrzędnik kędy nád rzeką ielt/ ma ná Wiofnę łczubłętá/ kárpiętá/ y wízeláki drob łowić [...] bo też tym może nárybić. *GostGosp* 100.

Zwroty: [»narybić sieć«: Wiefz Apoštoł siecią łchybił/ Gdy Bog chciał onę nárybił. *BielawMysł A3 (Linde).*]

»narybić staw« = *wpuście narybek; serere pisces Cn* (2): Poprawiwłzy nápuście Stayr/ y ná Ryb [!] go dobrze/ vznalż czáfu Spułtu/ że będą w nim Ryby wielkie *Strum Lv, K4v*.

2. *Wpuścić ryby [co gdzie]* (1) : iáko ié [*karpie*] raz nárybiłz kędy/ Tedy trudno ié małż wygubić. *Strum P4v*.

Formacje współrdzenne cf RYBIĆ.

Cf NARYBIENIE, NARYBIONY

LW